

«Μονόπαιδο» παιδί!

Ισχύουν, άραγε, όλα αυτά τα κλισέ

που θέλουν τα μοναχοπαίδια κακομαθημένα, εγωκεντρικά και ακοινωνήτα; Και πώς πρέπει να χειριστούμε το μονάκριβό μας, ώστε να εξελιχθεί σε έναν ισορροπημένο ενήλικο;

Πριν από μερικές δεκαετίες, στη γενιά των γονιών μας, οι οικογένειες μ' ένα παιδί ήταν ελάχιστες, και μάλιστα η απόκτηση ενός και μόνο παιδιού σπάνια ήταν ζήτημα επιλογής.

Ένα παιδί είχαν συνήθως τα ζευγάρια που δεν προλάβαιναν ή δεν μπορούσαν να αποκτήσουν δεύτερο, τρίτο ή τέταρτο.

Έτσι, η έκφραση μοναχοπαίδι κατέληξε με αρνητική σημασία, καθώς τα παιδιά αυτά θεωρούνταν κακομαθημένα, ίσως και «προβληματικά».

Σήμερα, όμως, τα πράγματα έχουν αλλάξει, καθώς ολοένα και περισσότερα

Ζευγάρια επιλέγουν να αποκτήσουν ένα μόνο παιδί, επειδή πιθανώς θεωρούν ότι θα μπορέσουν να το μεγαλώσουν καλύτερα απ' ό,τι αν είχαν περισσότερα.

Γιατί στις μέρες μας συναντάμε όλο και περισσότερες οικογένειες μ' ένα παιδί;

Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχουν κανόνες για το πόσα παιδιά θα πρέπει να έχει ένα ζευγάρι, γιατί τελικά δεν παίζει ρόλο μόνο το μέγεθος της οικογένειας για το πόσο καλά θα λειτουργεί, αλλά και οι σχέσεις και η δυναμική που αναπτύσσονται μέσα της. Πάντως οι οικογένειες μ' ένα παιδί είναι ένα ολοένα και συχνότερο φαινόμενο επειδή: [\(περισσότερα...\)](#)